

N:o 35.

Af herr **D. G. Restadius**, om ändrad lydelse af 11 kap. 2 § jordabalken.

Stadgandet i 11 kap. 2 § jordabalken, sådant detta lagrum lyder enligt kongl. förordningen den 16 juni 1875, att säljare af en fastighet å landet eger söka inteckning med rätt såsom för ogulden köpeskillning sist vid det ting, som infaller näst efter sex månader sedan lagfart för köparen beviljades, medför en stor olägenhet för köpare af fastighet i domsagor, der ting hållas enligt kongl. förordningen angående ändring i vissa fall af gällande bestämmelser om härads-ting den 17 maj 1872.

Med sistnämnda förordning åsyftades, att i de domsagor, der densamma vunne tillämpning, åstadkomma en snabbare rättegångsordning, men uti förevarande hänseende har uti dessa domsagor en förändring till det sämre inträddt. Enligt 1872 års förordning hållas nemligen endast två ting om året, hvilket föranleder dertill, att en oskäligt lång tid måste förflyta, innan en köpare af fastighet inom dylika domsagor kan erhålla bevis derom, att inteckning såsom för ogulden köpeskillning ej vidare kan sökas. Om t. ex. köpare erhållit lagfart å en fastighet vid allmänna sammanträden i någon af månaderna mars, april och maj, kan han ej bekomma bevis af förenämnda beskaffenhet förr än efter avslutandet af vårtinget året derpå eller i medlet af juli månad samma år, eller om köparen erhållit lagfart vid sammanträden under någon af månaderna juni, september, oktober eller november, kan dylikt bevis ej meddelas förr än efter avslutandet af höstetinget året derpå eller i slutet af december månad samma år. Ett sådant förhållande kan ofta leda till betänkliga förvecklingar och svårigheter för en köpare, som, ehuru köpeskillningen blifvit af honom delvis eller till fullo gulden, ändock icke kan i saknad af dylikt bevis under en onödigtvis lång tid visa, huru de inteckningar, han kan hafva tagit i den inköpta fastigheten, äro till förmånsrätten beskaffade, och följaktligen är urståndsatt att belåna desamma, åtminstone i en hypoteksförening.

Då det lär vara obestriddigt, att säljaren icke behöfver så lång tid för att tillgodogöra sig den rätt, honom uti förevarande lagbud tillförsäkrats, synes den anmärkta olägenheten lättast kunna undanrödjas genom antagande af en lagbestämmelse, att i de tingslag eller härad, der ting hållas enligt ofta åberopade förordning, in-teckning för ogulden köpeskillning skall sökas sist vid det allmänna sammanträde, som infaller näst efter sex månader, sedan lagfart för köparen beviljades.

På grund af hvad jag sålunda anfört, vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen för sin del ville besluta den ändring i sista punkten af 11 kap. 2 § jordabalken, att den undfår följande lydelse:

Söker han ej in-teckning för sin fordran i stad inom tre månader och å landet i domsaga, der ting hållas enligt kongl. förordningen den 17 maj 1872, sist vid det allmänna sammanträde och eljest sist vid det ting, som infaller näst efter sex månader sedan lagfart för köparen beviljades, ege derefter ej bättre rätt än de andre.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1893.

D. G. Restadius.

N:o 36.

Af herr **O. B. Olsson** i *Maglehult*, om *vissa ändringar i förordningen angående tillverkning af brännvin.*

Vid åtskilliga föregående riksdagar hafva framställningar blifvit gjorda dels af enskilde motionärer och dels af Kongl. Maj:t, vid 1887 års riksdag, att i mer eller mindre mån hindra användandet af majs